

La connexió valenciana

La situació geogràfica del País Valencià el fa molt propens a esdevenir una entrada de militants d'al-Qaida a Europa. Membres d'organitzacions jihadistes hi operen des de fa temps, involucrats en tota mena d'activitats il·legals, amb l'objectiu de reclutar individus entre la comunitat magribina.

a Alacant Mohammed Bensakhriya, un algerià responsable de la cèl·lula jihadista de Frankfurt, que planejava escometre el Parlament Europeu. Mohammed Atta, l'egipci cap dels pilots suïcides de l'11-S, també visità Castelló i Alacant. Però sobretot, el sud dels Països Catalans es destaca pel fet de ser un lloc amb molta presència de nahdadistes tunisians, d'ideologia salafista.

En l'estratègia de lluita global que propugna al-Qaida, l'organització encapçalada per Bin Laden escollí la via de la infiltració en xarxes jiha-

L'algerià Mohammed Achraf, un dels primers islamistes que van crear una cèl·lula al País Valencià, en el moment d'arribar a Madrid l'any 2005, procedent de Suïssa, on havia estat detingut.

Per la situació geogràfica, el País Valencià és una referència estratègica de primer ordre per als grups jihadistes —cèl·lules

actives o adormides— que actuen a Europa. Precisament, abans de l'atac contra el World Trade Center de Nova York, el juliol de 2001, fou detingut

distes (terme preferible a *islamista* o *integrista*) ja establertes per operar a Europa. Al-Qaida s'aprofita de la nombrosa colònia nord-africana per a

L'algerià Mohammed Achraf pretenia estructurar un grup disposat a immolar-se i a atemptar en qualsevol país partint de València

reclutar militants, a partir de la infraestructura de grups ja existents, com els algerians Front Islàmic de Salvació, Takfir wa-l-Hijra, Grup Islàmic Armat i, sobretot, el Jamaa as-Salafiya li-d-Daawa wa-l-Qital (Grup Salafista per a la Prèdica i el Combat), una escissió de l'anterior. Cal assenyalar també el Grup Islàmic Combatent Marroquí, responsable dels atemptats contra interessos espanyols al Marroc, i els tunisians d'an-Nahda.

Recuperar al-Andalus. D'antuvi els militants de cèl·lules adormides –fins l'11-M de 2004, ho eren els components de la xarxa teixida per al-Qaida a l'estat espanyol– es confonien entre les activitats més diverses, com la majoria dels seus compatriotes. N'hi havia fins i tot que practicaven les típiques activitats il·lícites de la marginalitat: tripijocs amb droga, frau amb targetes de crèdit, roboris de passaports, etc. Tanmateix, la península Ibèrica, l'antiga al-Andalus, és alguna cosa més que un simple punt de suport tàctic, en l'ideari jihadista. El fundador d'al-Qaida, Abd Al·lah Azzam, la definí com a part del Dar al-Islam (la casa de l'islam) i, per tant, territori on restaurar la fe islàmica. Aquesta declaració converteix l'estat espanyol en objectiu, car per a un jihadista la guerra santa és obligatòria mentre resti per recuperar un pam de terra que en el passat hagués estat de l'imperi musulmà.

Les activitats d'al-Qaida a Espanya eren dirigides pel sirí Imad ad-Din Barakat Yarkas, àlies Abu Dahdah, un antic membre dels Germans Musulmans, proscrius al seu país. Arribà a la península el 1986, contragué matrimoni amb una espanyola i tingué cinc fills. Abu Dahdah dirigia un negoci de cotxes de segona mà, que compaginava amb una activitat molt viatgera, sobretot a Londres, on tenia una relació molt estreta amb el líder espiritual

d'al-Qaida a Europa, Abu Qutada. Finalment, Abu Dahdah fou detingut el novembre de 2001 i condemnat per pertinença a Al-Qaida. Abu Dahdah fou el responsable, segons les investigacions de la policia, de la primera xarxa espanyola de la internacional jihadista, amb moltes vinculacions amb els grups salafistes algerians i tunisians, origen de las cèl·lules madrilenyes de Lavapiés i Leganés que perpetraren els atemptats de l'11-M. Al grup de Lavapiés pertanyia Rachid el Gras, mitjancer entre la direcció d'al-Qaida –Abu Dahdah– i els autors materials dels atemptats.

Enfrontaments entre musulmans. El Centre Islàmic d'Espanya denuncià el Centre Cultural Islàmic de València per haver acollit membres del grup radical tunisià An-Nahda *el Renaixement*, vinculat a l'organització de Bin Laden. Així, una querrela iniciada per falsificació documental acabà en una investigació exhaustiva de la comptabilitat de l'associació musulmana establerta al cap i casal valencià. La cèl·lula valenciana d'An-Nahda, amb seu a la mesquita situada al carrer de Lorente número 10 de València, *la mesquita dels tunisians*, era des d'on reclutaven els nous voluntaris jihadistes entre els musulmans residents al País Valencià. El local també era seu del grup As-Salam *la Pau*, que fundaren precisament Allekema Lamari –un dels set suïcides de Leganés– i Driss el-Atallah, detingut a Bèlgica pel fet de militar a al-Qaida.

Amb la direcció resident a Londres, An-Nahda ha pogut infiltrar-se en les mesquites valencianes més importants: València, Ontinyent, Castelló, Borriana i Gandia. El finançament del grup prové de donacions de particulars procedents dels països del golf Pèrsic. Actualment, la policia treballa amb aquesta hipòtesi, i també amb el supòsit que els líders valencians

d'An-Nahda participessin en cursos d'entrenament al Sudan, durant els anys noranta del segle passat. Segons la policia, la majoria de nahdadistes entraren a l'estat espanyol durant aquell decenni i des d'aleshores s'han refugiat a les mesquites, on mantenen la missió proselitista, malgrat alguns enfrontaments amb els musulmans moderats.

La cèl·lula valenciana. L'any 2004 Mohammed Achraf, empresonat a Suïssa i posteriorment extradit a Espanya, aconseguí d'estructurar una cèl·lula que operava al País Valencià, on es destacà l'algerià Mohammed Boualem Khouni, àlies *Abd Allah*, militant salafista detingut a Canals el novembre de 2004. Khouni, especialista a falsificar documents i obtenir equips d'alta tecnologia, era vigilat des de 1997. Detingut el 2001, s'arxivà provisionalment la causa contra ell, fins que fou implicat en l'operació Nova, ordenada pel jutge de l'Audiència Nacional espanyola Baltasar Garzón contra militants salafistes sospitosos de poder atemptar a Espanya, arran de la participació espanyola a la guerra de l'Iraq. A aquest grup pertanyia l'algerià Mohammed Boukari, detingut a Santa Pola (Baix Vinalopó) en un control rutinari de la Guàrdia Civil, també el novembre de 2004.

Mohammed Ashraf organitzà la cèl·lula valenciana –de tendència salafista extrema, segons l'auto de Garzón–, a partir de la infraestructura de l'algerià Grup Islàmic Armat (GIA) al País Valencià. Comptà amb la col·laboració d'Allekema Lamari, el suïcida de Leganés que és la connexió visible dels grups salafistes establerts a València amb l'escamot de l'11-M. Achraf pretenia estructurar un grup operatiu, disposat a immolar-se si calia, que des de València pogués col·laborar o atemptar directament en qualsevol país. La cèl·lula d'Achraf subministrava documentació a més cèl·lules i es finançava amb la clonació de targetes de crèdit i la falsificació de moneda. També era responsable de tasques d'intendència d'alguns altres grups actius, als quals subministrava material logístic.

David Garrido